

Δρ. Adam Sobel

Καθηγητής Εφαρμοσμένης Φυσικής και Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Επιστημών της Γης και του Περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης

« Πόσο καταδικασμένοι είμαστε: η κλιματική αλλαγή και τα όρια της επιστήμης»
(Περίληψη)

Οι Κλιματολόγοι δέχονται συχνά το ερώτημα «Είμαστε καταδικασμένοι;» ή, ακόμα πιο απαισιόδοξα, «Πόσο καταδικασμένοι είμαστε;». Στην ομιλία αυτή θα εστιάσω τόσο στις επιστημονικές όσο και στις μη επιστημονικές πτυχές αυτού του ερωτήματος. Θα υποστηρίξω ότι η απάντηση εξαρτάται από το τί εννοεί κανείς με τους όρους «καταδίκη» και «εμείς». Στο μέτρο που ένα τέτοιο ερώτημα αφορά στην πρόβλεψη συγκεκριμένων μελλοντικών καταστροφών, η ικανότητά μας να το απαντήσουμε περιορίζεται από τις αβεβαιότητες της ίδιας της επιστήμης του Κλίματος, και θα αναφερθώ σε μερικές από αυτές. (Υπάρχουν πολλές προβλέψεις που δεν μπορούμε να κάνουμε σχετικά με το κλίμα, όμως μπορούμε προφανώς να το προβλέψουμε καλύτερα από τους περισσότερους άλλους υπαρξιακούς κινδύνους). Στον βαθμό που η αντίληψη της «καταστροφής» είναι μια συναισθηματική αντίδραση σε ένα αβέβαιο μέλλον, αποκτά προσωπική, και πιθανώς ακόμα και πολιτική διάσταση. Μπορεί να ενημερώνεται από την επιστήμη, αλλά δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί ή να αντικρουστεί από αυτήν. Ωστόσο, το ερώτημα της καταστροφής είναι μερικές φορές ένα υποκατάστατο ή μία αφετηρία για ένα άλλο, ίσως πιο παραγωγικό, ερώτημα σχετικά με την κλιματική αλλαγή: «τί μπορούμε να κάνουμε ατομικά για το πρόβλημα αυτό;». Θα διατυπώσω ορισμένες σκέψεις σχετικά με αυτό, ως επιστήμονας του κλάδου αλλά και ως ενεργός πολίτης.